

NEZÁVISLÝ DVOUMĚSÍČNÍK SPOLKU
K A M E N I C K O

PRO VÁS / S VÁMI / O VÁS

ČERVEN 2021

VEŘEJNÝ PROSTOR – VĚC KAŽDÉHO Z NÁS

/

RYBNÍKY, HRÁZE, MOKŘADY

/

ZMĚNY ÚZEMNÍHO PLÁNU – TÉMA STÁLE AKTUÁLNÍ

Úvodník

Vážení čtenáři,

rozpačité jaro pomalu končí a s ním snad i vlna pandemie Covid-19. My ve spolku Kamenicko máme za sebou Noc kostelů, kterou jsme v Kamenici zorganizovali již podruhé, ale především úspěšnou fundraisingovou kampaň v rámci grantu Živá komunita Nadace Via. Získané prostředky využijeme k ovlivňování toho, jak zde budeme žít v příštích letech. Klíčem k příjemnému žití v budoucnu je územní plánování, kterému se na stránkách časopisu opět věnujeme. Změny územního plánu obce, jež jsou momentálně stále ve stádiu rozpracovanosti, totiž ovlivní každého z nás.

V rozhovorech, které najdete na stránkách tohoto čísla, opět rezonuje téma veřejného prostoru. Mluvili jsme s lidmi, které v Kamenici potkáváte. Jeden z nich se v průběhu zhruba 40 let stal pojmem. Kdo z nás někdy nejel „k Žilíkovi“ na Mandavu s bioodpadem? My jsme šli v únoru na Želivci „kolem Žilíka“ a do očí nám padl bagr stojící uprostřed dna vypuštěného rybníka. Dozvíte se, co, proč a jak tam vzniklo. O druhý rozhovor jsme požádali manželský pár, který bydlí na Ládví poměrně krátce, přináší však pohled na stav veřejného prostoru zvnějšku, z velké dálky. V obou případech je pověstná ruka přikládána k dílu i za plotem, což nebývá častým jevem (alespoň v Čechách).

S radostí vám na následujících stránkách představujeme další spolek, který v Kamenici nedávno vznikl (a není jediný). Spojuje nás s ním snaha pečovat o krajinu a veřejný prostor. Nemá-li však tento cíl zůstat v rovině pusté fráze, je kromě komunikace a součinnosti spolků nutná také spolupráce s orgány samosprávy, státní správy i se soukromými subjekty.

Spolupracovat někdy není jednoduché, ale z moderní historie Kamenice známe příklad hodný následování. Působení humanisty Přemysla Pittra v našem regionu těsně po válce ukazuje, že kde je dobrá vůle, domluví se na soužití a spolupráci dokonce i ti, kteří se dříve nenáviděli. Pittrův odkaz bychom si měli často připomínat – letos o to víc, že v únoru uplynulo 45 let od smrti tohoto obětavého vizionáře. V příštích měsících se budeme snažit ve spolupráci s dalšími subjekty o to, aby jméno Přemysla Pittra bylo v Kamenici skloňováno častěji. Patří sem.

Přejeme teplé letní dny a příjemné čtení.

Michaela Valentová

Střípky

Poděkování dárčům

Touto cestou děkujeme všem, kteří nám přispěli a přispívají finančními dary, a to nejen v rámci kampaně Darujme.cz, kterou jsme založili v rámci grantu Živá komunita Nadace Via. Ceníme si zejména toho, že naše úsilí nenaráží na lhostejnost. Vážíme si nejen darovaných peněz, ale také zájmu, který věnujete věcem obecním. Touto hromadnou formou poděkování vyjadřujeme své pocity sounáležitosti. Snažme se společně, aby Kamenice jako pevnina obklopená mořem krásné přírody odolala všem nástrahám dneška.

Členové spolku Kamenicko

Poděkování signatářům Výzvy členům zastupitelstva obce Kamenice

Díky vám všem, kteří jste se připojili k Výzvě členům zastupitelstva obce Kamenice, překročil počet signatářů Výzvy hranici 600 podpisů! Průběžné vyhodnocení Výzvy jsem poslal všem zastupitelům obce v druhé polovině dubna. S některými ze zastupitelů byly diskutovány argumenty proti schválení Změny územního plánu č. 6. Naštěstí jsem v tom nebyl sám, další aktivní obyvatelé se postupně přidávali a pomáhali šířit Výzvu, sbírali podpisy a podíleli se i na diskuzích s jednotlivými zastupiteli. A výsledek se dostavil.

Bez vašich podpisů a snahy by v tuto chvíli byla změna č. 6 Územního plánu obce Kamenice již odsouhlasená, ale není, protože zastupitelé nás začali brát vážně a vedení obce si uvědomilo, že za současné situace není možné změnu č. 6 odsouhlasit, že by šli proti tomu, co si obyvatelé přejí, že argumenty proti změně č. 6 jsou silné.

Slavíme dílčí vítězství! Starosta odložil termín hlasování o změně č. 6 na listopad a přistoupil k zavedení průběžného měření hluku v obci. Uvidíme, v jaké kvalitě a rozsahu bude ochoten hlukový monitoring provádět.

Naše snaha měla smysl! Společně se nám povedlo donutit Strojmetal, aby urychleně provedl další protihluková opatření! Bez vašich podpisů by byla nadměrná hluková zátěž (minimálně ve střednědobém horizontu) zakonzervovaná. Bez vašich podpisů by byl zámecký park definitivně a nevratně zdevastovaný. Mnohokrát děkuji za vaši spolupráci!

Vznikl spolek Klidná Kamenice! Aktivní obyvatelé, kteří spolek založili, chtějí, aby kulturní, historické i přírodní dědictví Kamenice zůstalo zachováno i pro příští generace. Představení spolku se již chystá, více se o spolku Klidná Kamenice budete moci dočíst v příštím vydání Kamenicka.

Petr Nový

Kameničtí senioři uklízeli les

Poslední rok se většina členů klubu seniorů 55+aktivní držela doma kvůli pandemii. Přála jsem si probudit po roce spánku opět „senklubáky“ k aktivní činnosti. Ale jak na to? Co vymyslet, aby to naše členy vtáhlo? Něco, co lidi nadchne a bude třeba i užitečné v budoucnu. Zavolala jsem hajnému panu Martinu Tůmovi, zeptala se na spolupráci s Lesy

ČR a případnou pomoc při vysazování lesního porostu. „Nejdříve se musí uklidit a pak teprve sázet,“ řekl mi pan Tůma a já to riskla. Vyhlásila jsem brigádu na úklid větvi v lese pod Valnovkou. Sešlo se nás asi 30 a vzali jsme za práci, takže za hodinu a půl jsme měli hotovo. Za obrovský kus práce, kterou senioři udělali, a za výbornou atmosféru mají můj plný obdiv. Věřím, že se na podzim s Lesy ČR dohodneme i na výsadbě či jiné spolupráci a že každý z klubu seniorů si bude moci vysadit svůj strom. Mohl by to být Les kamenických seniorů.

Marie Hajdušková

Hodnotu díla prověřuje čas

Někteří lidé mi každý den přinášejí novou inspiraci, motivaci a chuť do další práce

Rozhovoru „Hodnotu díla prověřuje čas“ píšou velké DĚKUJI, a to jak paní Michaela Valentová za inspirativní vedení rozhovoru, tak panu doc. Ing. arch. Patriku Kotasovi za jeho názory, životní práci, kterou nám přiblížil, za světový pohled na architekturu. Obě části rozhovoru jsem četla jedním dechem a jsem ráda, že tady, v našem sousedství, v Kostelci u Křížku bydlí taková osobnost. Věřím, že nejen já, ale většina občanů Kamenice by si přála, aby právě doc. Ing. arch. Patrik Kotas byl osloven vedením obce Kamenice a pomohl obci s dopravou i architektonickým řešením vybraných částí obce Kamenice.

Šárka Šotolová

Podání trestního oznámení na neznámého pachatele pro podezření z obecného ohrožení podle § 272 trestního zákona

Poté, co byly instalovány vymežovací betonové bariéry pro zúžení pozemní komunikace po hrázi rybníka Křísov, jsme dne 11. 5. 2021 při detailní kontrole stavu této komunikace a hráze rybníka zjistili silné mechanické narušení tělesa hráze ze vzdušné strany, od golfového hřiště.

Vzhledem k reálnému nebezpečí zborcení silnice jsme jako spolek dne 12. 5. 2021 podali na Policii České republiky trestní oznámení na neznámého pachatele pro podezření, že došlo k trestnému činu obecného ohrožení podle § 272 trestního zákona, jehož se dopustili zatím neznámí pachatelé tím, že dostatečně nezabezpečili pozemní komunikaci poté, co byla mechanicky, ze vzdušné strany, narušena hráz Křísovského rybníka.

Pro každého, kdo posledních 10 let tuto pozemní komunikaci s průjezdem přes hráz rybníka Křísov používá, není její současný havarijní stav žádným překvapením. Tento úsek zažil mnoho kolizních a havarijních situací bez toho, že by byla viditelná snaha o řešení, ať už ze strany majitele rybníka Křísov, či majitele komunikace, obce Kamenice. Tuto daň za dlouhodobou nečinnost teď budeme platit všichni – asi hodně dlouho.

Ing. Pavel Šotola

Spolek pro ochranu přírody, krajiny a trvalé udržitelného rozvoje Kamenice – Štířín, z. s.

Vodní hladina je krásná, do veřejného prostoru patří

Blíží se léto a s ním téma sucha, dostatku, či nedostatku vody. O zadržování vody v krajině se hodně mluví. Jak je to v praxi? Nejen nás upoutaly letos v únoru práce na vypuštěném rybníku na Želivci. Kdo je provádí, nebylo těžké uhodnout. Poté, co bylo koncem dubna téměř hotovo, nadešel čas se zeptat autora změny, pana Oldřicha Žilíka, majitele a provozovatele kompostárny na Mandavě.

Pane Žilíku, v zimě jste nezháležel. Jaro jste přivítal rozšířením rybníka na volném prostranství kousek od svého domu. Celý prostor se teď jaksi otevřel, nadechl a zkrásněl. Co vás vedlo k této aktivitě, když pominu skutečnost, že zemní práce jsou vaším koníčkem?

Pozemek před domem jsem kdysi koupil. Byl původně stavební, ale nikdy jsem na něm nechtěl stavět. Upravil jsem ho tak, aby si naše děti před lety měly kde hrát – prostě jako na vsi. Vzniklo tak pěkné místo, které bylo následně bez mého vědomí změněno ze stavebního pozemku na zeleň. Vlastně mi to dnes už ani nevádí, jen mne to překvapilo a snad i pobavilo. Vodní hladina je krásná, do krajiny a veřejného prostoru patří. Proto jsem si řekl, že ji zvětším. Každé ráno mne těší pohled na ni. Když je bezvětrí, je vidět do hloubky dvou metrů, až na dno pokryté z poloviny kačírkem, z poloviny jemným pískem.

Kdykoli přijde řeč na téma rybníky, jejich údržbu, obnovu, čištění apod., slyšíme kouzelné slůvko „dotace“. Mělo by padnout i v našem rozhovoru?

Dotace na zvětšení rybníka jsme měli na Ministerstvu životního prostředí ČR vyřízené, ale nesmyslné požadavky úředníků a různé limity ekonomického rázu nás přiměly dotaci ve výši 2,5 milionu vrátit dříve, než jsme ji vůbec začali čerpat. Utratili jsme zbytečně mnoho prostředků za to, co bylo podmínkou získání dotace, ale ve výsledku jsme rádi, že jsme se rozhodli pro vrácení financí. S dotací by nás to vyšlo draž – rozpočet byl na 4,5 milionu korun. Do tohoto rozpočtu jsme ale nesměli zahrnout např. propojovací potrubí mezi rybníky, což byla dost podstatná částka. V případě dotace je subjekt vázán pětiletou udržitelností, deset let je povinnost úschovy všech dokladů k projektu. V rybníce navíc nesmí být chovány ryby, pokud je dotace od MŽP, aby příjemce dotace nemohl generovat zisk z jejich prodeje. To je několik příkladů omezení, která nás odradila.

Mohl byste uvést, o kolik m³ jste rybník zvětšil, a alespoň přibližně vyčíslit náklady na tyto práce? Vaší nespornou výhodou je to, že vlastníte techniku a umíte s ní pracovat.

Malý rybníček jsme letos zvětšili téměř trojnásobně. V konečném důsledku nás realizace vyšla přibližně na 30 % původní ceny – bez dotace a bez šikanování ze strany úředníků.

Máte dojem, že politika zadržování vody v krajině se u nás skutečně praktikuje?

Možná, že ano, někde, ale hrozně pomalu. Když tam není komerční zájem, jde to pomalu. Platí to i u obcí. Jakmile v tom není zisk, obce ani nemají zájem. Na všechno jsme zvyklí dívat se přes peníze. Na rozdíl od míst kousek za našimi hranicemi. V 90. letech jsem dva roky pracoval v Bavorsku, kde jsem se díval kolem sebe s otevřenýma očima. Byl to pro mne velký impuls, možná i inspirace. Tam se totiž nezpřetrhaly majetkové vztahy jako u nás, a proto tam i obce a veřejný prostor fungují jinak. Ale proboha, nechci si Němce nijak idealizovat! Jejich smysl pro pořádek je hlavně věcí zákonů a jejich vymahatelnosti, ale i společenských mantinelů. Vymahatelnost pořádku je úplně jiná než u nás, lidé se bojí ostudy, proto se chovají v souladu s obecními vyhláškami a zákony. Jsou to desítky let výchovy, lidé pak vnímají veřejný prostor jinak, berou ho jako svůj.

Vyskytla se kromě problému s dotacemi ještě nějaká další překážka, kterou byste v rámci projektu zvětšení rybníka musel řešit?

Velký problém nastal s majetkem Pozemkového fondu. Jeho úzký pás pozemku podél vodoteče protíná naše pozemky. Fond ale svůj majetek neprodá, ani nesmění. Tento „štráfek“ je problém dodnes, ještě uvidíme, jak se to bude vyvíjet. Podmínky z jejich strany jsou dost nerovné, pro nás nevýhodné. Požadovali dvojnásobek výměry pozemku stejné bonity, jako je vodoteč. Mělo to ale háček. Náš pozemek – ornou půdu – ocenili cenou z roku 1991, svůj pozemek na základě současné tržní ceny.

Jak je patrné, pojmáte svůj rybník jako součást širšího celku. Mohl byste detailněji přiblížit svůj záměr?

Myslíme na období sucha, která možná zase někdy přijdou. Rybník, který jsme v zimě zvětšili tak, že teď pojme zhruba 6,5 tisíc m³ vody, je součástí soustavy tří rybníků. První je na parcele nad našim domem. Prostřední, průtočný, leží na naší zahradě. Všechny jsou propojeny systémem trubek. Z této soustavy pak voda teče dál do potoka, který se vlévá do Štířinského rybníka.

Pěšina podél potůčku mezi Štířínem a Želivcem je pohodlně průchozí i díky vaší snaze. Obnova a udržování cest v krajině je dlouhodobé téma také našeho spolku. Co dělat, aby cesty zůstaly použitelné i pro naše děti?

Je to jednoduché: starat se, udržovat to, ale přemýšlet při tom! Důležitá je vyváženost. Podél potoka ze Želivce směrem na Štířín chceme pokračovat v úpravách. Je to vlastně pokračování vodní soustavy za našimi rybníky. Se souhlasem obce Sulice se chystáme probrat porost, pustit na břehy i sluníčko. Vytvořit jakési slunné mýtiny, kde se bude líbit motýlům a různému jinému hmyzu, ale zároveň na místě ponechat polomy a uschlé stromy, aby v dutinách mohli hnízdit ptáci. Často tam můžete vidět i slyšet např. datle. A proč proslunit? Vlhkých a stinných míst je kolem hodně. Živočichové potřebují i slunce. Víte, že vajíčka žab musí mít k vývoji teplo, tedy mělkou vodu prohřátou sluncem?

Nejste lhostejný k tomu, jak vypadá veřejný prostor. To není obvyklé. Odkud pramení tento váš zájem?

Při úpravách a údržbě veřejného prostoru pomáhám obci Sulice, když potřebuje, ale není to moje hlavní aktivita. Obecně si myslím, že i veřejný prostor může být pěkný, když se o něj pečuje a nezanedbává se. Hledám inspiraci v minulosti, kdy věci měly jasný řád a logiku. Líbí se mi původní tvář, duše místa. I proto jsme se podíleli na rekonstrukci pomníčku padlým v 1. světové válce. Byl to v roce 2018 projekt obce Sulice ke 100. výročí konce 1. světové války a vzniku ČSR. Obec provedla na své náklady opískování pomníku. Spodní, žulovou část pomníku jsme opravili my. Fotografie padlých jsou původní, ale bohužel některé už chybí a nelze je nahradit.

Na Kamenicku najdeme mnoho drobných sakrálních památek – křížků, kapliček, zvoníček. Jejich stav není vždy ideální. Právě takovéto detaily jsou ale důležité pro celkový vzhled veřejného prostoru.

Ano, a ukazují náš vztah k místu a k jeho minulosti. Kousek od zmíněného pomníku na Želivci stojí kamenná zvonička, kde celá léta chyběl zvon. V roce 1999 jsme zvoničku opravili, nechali vyrobit nový zvon a o Velikonocích jsme slavnostně odhalili a vysvětili zvoničku v nové podobě. Byla z toho taková malá sousedská akce, všichni ji máme dodnes v živé paměti.

Někde je ale problém, že takovéto objekty, dříve přístupné všem, stojí na soukromých pozemcích, za plotem. Jak k tomu vůbec mohlo dojít? Proč si některé obce toto neohlídaly? Devadesátá léta byla prostě zvláštní.

Mohl byste uvést, na kterých projektech ve veřejném prostoru na Kamenicku se podílela vaše firma? Zde je namístě připomenout a dodatečně poděkovat, že jste na své náklady vybudoval za Billou hřiště pro pétanque, na kterém velmi rádi hrají členové klubu seniorů 55+aktivní.

Pokud za veřejný prostor považujeme i soukromé rybníky, tak jsme provedli čištění obou rybníků u Strojmetalů a rybníka pod

Štířinskými studánkami. Vyčistili a vysadili jsme remíz za školkou směrem na Kostelec u Křížků. Postavili jsme na své náklady hřiště u školy v Sulicích, kde je dnes umělý trávník.

Děkuji za rozhovor.

Michaela Valentová

Mokřady v krajině

O mokřadech na Kamenicku – stávajících i zaniklých – byla zmínka v 1. čísle našeho časopisu. Představují jeden z cenných prvků ekosystému v našem bezprostředním okolí. Nově vzniklý spolek si klade mimo jiné za cíl jejich nové, systematické zmapování. Pokud vám při toulkách Kamenickem uvízne noha po kotník v blátě, radujte se – narazili jste pravděpodobně na mokřad.

Proč jsou mokřady důležité?

Pro mnohé to jsou jen obyčejné bažiny plné komárů. Mokřady však patří mezi nejvýznamnější a světově nejohroženější ekosystémy. Podílejí se na koloběhu vody v přírodě, udržují vodu v krajině, příznivě ovlivňují podnebí velkým výparem, pohlcují nadbytečný oxid uhličitý z ovzduší, jsou zdrojem potravy. Jsou centry biodiverzity – jsou biotopem specifických společenstev a jinde se nevyskytujících nebo vzácných druhů rostlin, živočichů, hub a mikroorganismů. Jsou důležité i proto, že poskytují domov obojživelníkům, plazům, ptákům, bezobratlým, rostlinám. Chrání nás před povodněmi.

Šárka Šotolová

Přáli jsme si, aby to tu vypadalo pěkně...

Na Ládví žiji mnoho let, po Ládví se ráda procházím. Všimla jsem si, jak v místě, které bylo vždy zarostlé, vyrůstá nová zahrada. V ní i před ní kvete mnoho krásných květin. Neutěšené veřejné prostranství rozkvetlo také. Za čas přibýly ovocné stromy a za sadem užitková zahrada. Zaujalo mě to, chtěla jsem poznat lidi, kteří vytvořili tak příjemné místo na pohled. Tak vznikl tento rozhovor, ve kterém jsme se od soukromé zahrady plynule přenesli do veřejného prostoru. Pokud vás zajímá pohled na život u nás trochu jinou optikou, seznamte se s Janou Volkovou a Davidem Rogersem z Ládví.

Jano, Ládví se stalo vaším domovem před několika lety. Co vás sem přivedlo? Rodinné vazby, nebo čistá náhoda?

Nastěhovali jsme se na podzim roku 2014. Hledali jsme bydlení v blízkosti Prahy, a přitom v přírodě, i kvůli dojíždění do práce. Kupovali jsme již hotový dům se zahradou situovaný v klidném koutě Ládví. Oba pocházíme z jihu. David pochází z jihu USA, z Alabamy. Moji předkové pocházejí z jihu Čech. Líbily se mi třeba Pyšely, ale místo na Ládví bylo moc pěkné, zahrada a dům v soukromí.

Vaše zahrada kolem domu je velická a krásná. Vypadá to, že se v zahradničení vyznáte. Umění pečovat o rostliny vám vštípili rodiče?

Zahrada u domu byla už pěkně založená, nicméně zbavili jsme se plastů okolo květin a stromů, doplnili mulče. Stále je zde spousta práce, aby pozemek vypadal pěkně a sloužil svému účelu. Stále tu také vzniká něco nového. Udržujeme ploty, vysazujeme další květiny a keře, osadili jsme nová vrata.

Můj otec byl profesí šlechtitel brambor, David pochází z učitelské rodiny. Maminka byla v domácnosti, pěstovala na velkém záhonu vše pro rodinu – fazole, sladkou kukuřici, okru, okurky, skvošky (dýně). Vlastnili kolem domu 20 ha pozemků.

Oba jsme inspirováni nejen svými předky, ale i profesí. Já jsem biologka – pracuji v oblasti výzkumu biologických postřiků. David studoval techniku a následně biologii. Celý

život pracoval pro firmu Bayer a BASF jako entomolog na výzkumu přípravků proti škůdcům.

Po čase jste k domu se zahradou přikoupili další pozemek. K čemu vám slouží?

V roce 2016 jsme koupili sousední parcelu. Byla to příležitost investovat do půdy a většího prostoru kolem nás. Naše rozhodnutí přicházela spontánně, jak se věci děly. Původně jsme o užitkové zahradě nepřemýšleli. David se však rozhodl jít do předčasného důchodu, chtěl začít něco dělat pro sebe i pro druhé. Seznámit se se sousedy, poznat lidi v okolí a být něčím užitečný. Tento druhý pozemek měl sloužit k realizaci Davida. V USA mu zůstával neprodaný malý traktor, který nakonec dopravil do Čech. Dnes ho využívá na této zahradě. Koupí tohoto pozemku si David splnil svůj sen z mládí – farmařit na svém. O zahradu kolem domu se starám já a David je můj pomocník. Druhá zahrada pod domem se řídí Davidovými rozhodnutími a já jsem na ní jeho pomocník.

David nejprve zahradu vyčistil od náletu stromů, starých plotů a nekonečného množství betonů a kamenů. Odvezlo se mnoho tun materiálu. První rok zahradu zoral s pomocí souseda, další roky si přikupoval techniku. Říkal: „Nevypadá to tu pěkně, musíme to tu trochu zvelebit.“ Nakoupili jsme třeba 60 levandulí a následující rok další levandule, třezalky, růže, spoustu rostlin oregana. Přestože nejsou hotové ploty, nikdy se nic neztratilo.

Přikoupili jste pozemek u hlavní cesty a upravujete i část pozemku mimo zahradu. Ta část před plotem ale není vaše, že? Když jedu okolo, vždy upoutá můj pohled tento zveleбенý koutek.

Neupravený plácek u silnice patřil Středočeskému kraji. Upravili jsme jej právě proto, že byl v sousedství naší zahrady, v podstatě pohledově její součástí. U transformátoru to byla hotová buš a se skládkou – lidé sem vyváželi např. posekanou trávu, popel i jiný odpad. David chtěl posunout plot na hranici pozemku. Když mi to řekl, zatajil se mi dech, protože mi bylo jasné, že to bude více než velký úkol. Místo, kde parkovaly kamiony, kde bývala zastávka autobusu, v zemi, kde jsou všechny

možné kabely a elektrický rozvaděč umístěný napříč v hranici pozemku. Oslovili jsme ČEZ a ostatní firmy, které se ke stavbě plotu v tomto prostoru musely vyjadřovat. Bylo to náročné. Několikrát se stalo, že při stavbě plotu bagrista narazil na kabel, který tam neměl být. Ale nakonec se vše povedlo. Zbudovali jsme skalku, nakoupili a vysázeli levandule, třezalky, růže. Přáli jsme si, aby to tu vypadalo pěkně.

Kam zmizely růže, které zdobily tento koutek?

Stromkové růže jsme přesadili přes ulici na pozemek za zastávkou autobusu, který se nám daří také zvelebit.

Na dlouhé zahradě jste vysázeli ovocné stromy. Jaké odrůdy jste zvolili?

Nakoupili jsme odrůdy jabloní rezistentních vůči strupovitosti. Meruňky a broskve jsme vybírali tak, aby kvetly v různém čase, zhruba týden po sobě. Případné mrazíky, které se mohou vyskytnout v době květu, tak nepoškodí úrodu všech stromů, ale jen těch, které zrovna kvetou. Tím je zajištěno, že nepřijdeme o všechny plody meruněk. Do sadu jsme vysázeli sladké třešně, višně, čtyři řady jabloní, řadu broskví a řadu meruněk, blum a švestek. Při technologii ošetření se snažíme zcela minimalizovat ošetřování pesticidními látkami. Používáme přípravky určené pro ekologické pěstování – hlavně s účinkem proti patogenním houbám. Zatím se neobejdeme bez insekticidu na mšice nebo pilatky na švestkách.

Za sadem je užitková zahrada. Dost lidí dnes „pěstuje“ ovoce a zeleninu převážně v Bille nebo na trzích. Chcete se vrátet k tradičnímu venkovskému životu?

Asi bychom to takto neřekli. Ale je to pravda, ovoce a zeleninu lidé nakupují převážně v obchodech. David se potřeboval něčím zabývat, přál si stát se součástí komunity zde žijících lidí. Má tu svůj traktůrek, pozemek se sadem a užitkovou zahradou. Naším/jeho záměrem je nabízet výpěstky sousedům, zájemcům z okolí. Z restaurace na Valnovce si u nás už byli zamluvit sortiment.

Cibuli, česnek, okurky a okru nepěstujeme, u nás se jim nedaří – zatím měly příliš suché podmínky. Daří se tu rajčatům, pro letošní rok vyzkoušíme odrůdu rezistentní k plísni bramborové, abychom nemuseli postříkovat chemií. Dále paprikám, sladké kukuřici, jakonům, různým druhům dýní a brukvovité zelenině: letnímu i zimnímu zelí, brutnáku, květáku, brokolici, růžičkové kapustě. Snažíme se o pěstování v bio a eko kvalitě. Letos zavedeme kapkovou závlahu.

Pěstujete jakony. Nejsou u nás úplně běžné. Najdeme na vaší zahradě ještě nějakou jinou exotiku?

Pěstujeme i pálivé papričky Jalapeños, které pak David dále zpracovává. Jeden recept pro vaše čtenáře: papričky Jalapeños podélně rozříznete, naplníte sýrem s tvarohem a dáte poloviny opět k sobě. Zabalíte je do anglické slaniny a zapečete v troubě. Výborná delikatesa, která je velmi pikantní a chutná.

Jano, na pozemku jsou také úly. Kdo je u vás odborník na výrobu medu?

Tatínek pocházel z rodiny, kde včelaření mělo velkou tradici a on včelařil celý život. Před pár lety, kdy začal cítit, že už mu ubývají síly, začal svého koníčka předávat v rodině. V únoru zemřel. My všichni včelaříme a přitom vzpomínáme. Vysadili jsme květnaté pásy pro včely a dnes je na zahradě již 9 úlů.

Je o vás známo, že kromě zeleniny pěstujete také sousedskou pospolitost. Dříve se sousedé na venkově hojně navštěvovali. Jak to vypadá dnes?

Ano, byl to Davidův nápad. Snaží se najít kontakt s lidmi. Nejdříve jsme se scházeli o letním slunovratu, později jsme setkání posunuli až na sklizeň kukuřice. První rok se nás sešlo 19, později třeba i 40 osob. Každý, kdo přijde, něco přinese. My nabízíme kukuřici, pečeme maso a klobásy. Se sousedy se známe a snažíme se pěstovat dobré vztahy.

Davide, jak se o své pozemky, ale i volnou krajinu starají lidé ve tvé zemi? Je to ve tvé domovině se soukromými pozemky jinak než u nás? Jak vnímáš péči o volnou krajinu v „nové vlasti“?

V USA domy a pozemky nebývají oplocené. Každý, kdo jede na návštěvu, přijíždí po příjezdové cestě k domu a zaklepe na dveře. Plot se staví, aby něco udržel uvnitř – např. dobytek, koně apod. Neznamená to však, že tam, kde plot není, se může kdokoli volně pohybovat. V Evropě, hlavně v Čechách, na rozdíl od Ameriky, se daleko více chodí a pěstuje se turistika, lidé procházejí volně krajinou. V USA všechny pozemky někomu patří, nemůžeš se vydat po sousedním pozemku do jiné obce jako turista. Není to oficiálně doporučeno, musíš majitele znát, aby ti to dovolil. Nebyl bys dobrý soused, kdybys vstoupil na něčí pozemek jen tak. Můžeš chodit a jezdit po veřejných cestách. V Čechách jsou kolem domu ploty, které signalizují, že za plot se již nemůže jít.

Jana poznamenává: „Co jsem viděla v USA, tak jsem byla velmi překvapená, jak bylo všude uklizeno. A samozřejmě si každý hned musí všimnout jiného rozměru.“

Jak se vám, Davide, žije v České republice? Jak se vám oběma bydlí na Ládví a v Kamenici? Je nějaké místo na Ládví či v centru Kamenice, které by stálo za zvelebení?

Teď musím být diplomatický (David náhle zvažní). Jak to správně říci... Jsem kuřák, ale rozčiluje mě, když někdo dokouří cigaretu a nedopalek kdekoli odhodí. Filtr z cigarety se rozloží až za mnoho let. Dával bych za to pokutu. U zastávek autobusů chybí nádobky s pískem na nedopalky.

Historicky byly na Ládví hlavně chaty, které lidé různě přestavují. Přijedou z Prahy, zavřou se na svém pozemku a okolí je nezajímá. Požadavky na občanskou vybavenost je netrápí. Život na vesnici je nezajímá. Kdybych mohl, podpořil bych snahu lidí pečovat o svůj majetek, o své ploty, o místa, která sousedí s jinými pozemky, aby nečekali, že to za ně někdo udělá, třeba obec. Podnítil bych chuť lidí zvelebovat nejen svůj, ale i veřejný prostor.

Řidiči jezdí rychle přes osady bez chodníků po neopravených silnicích. Kamenice potřebuje opravit cesty. Ti, co jdou nakupovat do Billy, chodí po silnici. Viděli jsme návrhy na centrum Kamenice. Zdají se nám nedostatečné, vypadají pouze jako kosmetické úpravy. Potřebujeme v centru parkoviště, třeba i pod zemí, aby před obecním úřadem mohlo vzniknout skutečné náměstí, kde se budou moci lidé setkávat, potkávat se maminky s dětmi.

Děkuji vám oběma za rozhovor.

Marie Hajdušková

Na území Kamenicka vznikají další spolky

Územní plán byl připraven v roce 2000, kdy bylo v obci 2500 bydlících, nyní je zastaralý a neaktuální. Dnešní potřeby jsou s ohledem na aktuální počet obyvatel dvojnásobné. Změny územního plánu jsou připravovány ve stylu „po nás potopa“. Bez ohledu na změnu klimatu, bez pokory k přírodě, bez komplexního řešení dopravy, bez zájmu o spokojený život občanů v přírodně krásném prostředí nedaleko Prahy.

Jaké máme cíle?

Mezi způsoby, kterými chceme přispívat k ochraně přírody a krajiny, ale také k rozvoji obce, patří například:

- záchrana lokálních mokřadů;
- biologické průzkumy;
- vyhlášení kulturních památek, památných stromů, alejí;
- dohled nad kácením dřevin;
- účast ve správních řízeních, ve kterých mohou být dotčeny zájmy ochrany životního prostředí;
- vydávání informačních materiálů a organizování vlastivědných vycházek v budoucnu.

Nelze se však věnovat pouze přírodě. Vše totiž se vším souvisí. Nechceme, aby se Kamenice stala obcí známou rigoly a prašnými či blátivými komunikacemi. Nechceme, aby se z Kamenice stalo betonové sídliště s mrtvou přírodou kolem opakovaně vypouštěných rybníků v době reprodukce. Nechceme, aby orná půda a travnaté plochy s dřevitým porostem se kvůli bezohlednosti developerů a nečinnosti vedení obce měnily na holé vykácené území s plánem budoucí zástavby. Chceme, aby se Kamenice rozvíjela nejen z pohledu infrastruktury, ale i z pohledu zachování a rozvíjení nesporného přírodního bohatství.

Na čem momentálně pracujeme?

Záběr máme nad očekávání velký, většina prací je ve fázi rozpracovanosti, ale jedna ukázka stojí za povšimnutí. Na

S radostí konstatujeme, že spolek Kamenicko má aktivní spoluhráče na poli péče o krajinu a kulturní hodnoty, kterými se Kamenice může směle chlubit. Málokde totiž najdeme na relativně malém kousku země tolik pokladů. Naše rybníky obdivuje každý, kdo do Kamenice zavítá. V málokteré obci jsou kousek od sebe dva zámky spojené pěšinou vedoucí hvozdy podél potoka a rybníků, kde celé dny zpívají ptáci. Snahou spolků, které na stránkách našeho časopisu postupně představíme, je udržitelný rozvoj území a zachování přírodních krás a kulturně-historického odkazu předchozích generací.

O stručné představení Spolku pro ochranu přírody, krajiny a trvale udržitelného rozvoje Kamenice – Štířín, z. s. jsme poprosili jeho zakládající členku, paní Šárku Šotolovou.

Kdo jsme?

Jsme spolek založený v říjnu 2020 a naším hlavním cílem je, jak už je zřejmé ze samotného názvu, ochrana přírody a rozvoje obce Kamenice. Územní působnost máme v katastrálním území Štířín, Těptín, Ládví, tuto jsme však rozšířili o katastrální území Sulice, Petříkov u Velkých Popovic, Kostelec u Křížku a Křížkový Újezdec. Není nám lhostejné, jak se pečuje o přírodu v našem sousedství, a v některých případech se můžeme i poučit.

Proč jsme vznikli?

Ke vzniku spolku nás dovedla chaotická a k ochraně přírody a udržitelného rozvoje obce bezohledná, nekoncepční příprava změn územního plánu.

Obec Kamenice
Ringhofferovo náměstí 434
251 68 Kamenice - Olešovice
k rukám Ing. Pavla Čermáka, starosty

zasláno prostřednictvím datové schránky

v Praze dne 30.4.2021

Věc: Výzva k výkonu dozoru nad udržitelným rozvojem obce Kamenice, nabídka součinnosti

Vážený pane starosto,

obracím se na Vás v zastoupení svého klienta, **Spolku pro ochranu přírody, krajiny a trvale udržitelného rozvoje Kamenice - Štířín, z. s.**, IČ 09578064, se sídlem Na Palouku 2343, Nová Hospoda, 251 68 Kamenice, zapsaného ve spolkovém rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl L, vložka 73930 (dále jen „Klient“).

Klient se na mě obrátil s žádostí o právní pomoc v souvislosti s plánovanými změnami územního plánu v obci Kamenice. Primárním zájmem, účelem vzniku a smyslem existence mého Klienta je ochrana přírody a krajiny a zachování trvale udržitelného rozvoje, s čímž úzce souvisí mj. dohled nad dodržováním všech souvisejících právních předpisů, zejména pak z oblasti právní úpravy regulující ochranu životního prostředí a oblasti vztahující se k územnímu plánování a stavebnímu řízení.

Klient je současným stavem v obci, kde dochází v různých lokalitách bez předchozího povolení ke kácení vzrostlých dřevin na rozlehlých plochách, značně znepokojen a důvodně se domnívá, že se jedná o zásahy do přírody a krajiny, které neodpovídají žádoucímu udržitelnému rozvoji obce a mnohdy se jedná o protiprávní jednání zakládající veřejnoprávní odpovědnost.

V této souvislosti bychom Vás s ohledem na tuto skutečnost chtěli požádat o zvýšený dozor nad tím, že veškeré změny územního plánu, činnosti související s plánovanou výstavbou, změny s využitím ploch, kácení stromů aj. budou probíhat zcela v souladu s obecně závaznými právními předpisy. Klient nehodlá nechat situaci plynout „klasickou českou“ cestou, kdy se stavba nejdříve protiprávně zahájí, aby se následně podivným způsobem legalizovala.

V této souvislosti je důležité zmínit, že tento Váš dozor je nezbytné zaměřit zejména na vypracování závazné a realitě odpovídající studie vyhodnocení vlivů na životní prostředí (SEA) a na zpracování závazné komplexní dopravní koncepce obce Kamenice. Oba tyto dokumenty musí být v souladu s přílohou platného územního plánu obce Kamenice.

Klientovi je pochopitelně zřejmé, že agenda vedení obce je rozsáhlá a řešení této záležitosti může být potenciálně značně časově i personálně náročné. V této souvislosti pro vyloučení pochybností uvádím, že primárním úmyslem Klienta je poskytovat obci v této věci veškerou potřebnou pomoc a součinnost,

nikoli proti ní bojovat. V případě, že byste měl zájem o společnou schůzku v této věci a dohodu na smysluplném řešení vzniklé situace, jsem k dispozici prostřednictvím kontaktů uvedených v záhlaví či zápatí první strany tohoto dopisu.

V každém případě pak pevně věříme, že na dodržování souladu veškerých stavebních a souvisejících prací prováděných v obci Kamenice s platnou územně plánovací dokumentací v zájmu všech občanů obce dohlédnete.

S pozdravem

JUDr. Alena Pániková Šildová, advokátka
za Spolek pro ochranu přírody, krajiny
a trvale udržitelného rozvoje Kamenice - Štířín, z. s. dle plné moci

JUDr. Alena Pániková Šildová
advokátka
Thámova 84/23
186 00 Praha 8 - Karlín
IČ: 06469281, DIČ: CZ9057162851

e-mail: sildova@dymaceklegal.cz
tel.: + 420 777 994 874
ID datové schránky: 486ubcd

DYMAČEKLEGAL

odbor životního prostředí v Kamenici jsme podali Návrh na vyhlášení památného stromu (dub letní, botanickým názvem *Quercus robur*, Linnaeus, 1753), jehož stáří je odhadováno na 180–220 let a hodnota pro rok 2021 byla vyčíslena na cca 1.800.000 Kč. Zatím jsme stanovisko Odboru životního prostředí Obecního úřadu Kamenice neobdrželi, ale pevně věříme, že nám, potažmo dubu letnímu, bude v krátké době vyhověno.

Víte, že v Kamenici máme takových stromů hodně? Tak pojďte s námi do toho!

Šárka Šotolová

Změna č. 6 územního plánu v souvislostech

Budou legalizovány všechny „černé“ stavby v zámeckém parku? Jaké další důsledky budou pro nás mít změny v zámeckém parku? Podaří se dosáhnout trvalého snížení hluku na úroveň, která neobtěžuje? Tyto složité otázky znepokojují obyvatele Kamenice. Přinášíme názory a úvahy čtenářů. Dodejme ještě, že legalizace „černých“ staveb v důsledku případného schválení změny č. 6 ÚP by měla návodný, precedentní účinek typu: Když mohou oni, proč ne já? Řízení o odstranění „černé“ stavby v zámeckém parku sice bylo stavebním úřadem zahájeno, avšak následně přerušeno s tím, že se počká, jak dopadne proces vydání (= schválení) změny č. 6 ÚP obce Kamenice.

Letní kino

Blíží se léto a s ním i sezóna letního kina. To dříve bývalo v Kamenici na fotbalovém hřišti. Plátno bylo postavené na trávníku a tribuny sloužily jako hlediště. Myslím, že bylo poměrně oblíbené. Byla to jedna z mála možností, kam v Kamenici večer zajít. Říkám si, mohli bychom tradici letního kina opět obnovit? Hlavním předpokladem pro provoz letního kina je tma. Byl jsem se po setmění podívat u fotbalového hřiště a všiml jsem si, že je v zámeckém parku postavené parkoviště, které se stalo zdrojem poměrně silného světla. Představil jsem si, jak by to vypadalo sedět na tribuně, sledovat film a z levé strany by mi do očí svítily lampy parkoviště. Buď by sledování filmu bylo rušeno, nebo by lampy parkoviště znemožnily provoz letního kina zcela.

Dozvěděl jsem se, že parkoviště bylo postaveno bez povolení v místě zámeckého parku. Nyní sleduji snahy o jeho dodatečnou legalizaci. Není mi jasné, proč parkoviště pro firmu, která vyrábí díly pro zahraniční auta, má větší důležitost, než letní kino pro nás, občany Kamenice. Copak v areálu továrny nelze parkovat? Působí to na mne, že dny letního kina v Kamenici jsou již sečteny. Zbyla pouze vzpomínka. Budu se tak napříště asi muset smířit s tím, že si pustím film doma na počítači. Leda, že by se snad našla vůle nepovolené parkoviště odstranit. Vedení obce se to jistě postará. Je to přeci správná věc.

Ing. Karel Bambásek

Strojmetal hučí a hučí...

Na první pohled dobře udržovaná továrna, která kdysi bývala ukrytá v údolíčku mezi lesy, zdánlivě nikoho obtěžovat nemůže. Opak je pravdou a občané Kamenice a okolí vědí své. Ona je totiž slyšet. Dělá hluk prakticky nepřetržitě. V obci podobné Kamenici by mělo být běžné hlukové pozadí maximálně 30 dB. To je zároveň hranice, po jejímž překročení začínají hrozit zdravotní rizika, a to ne ledajaká. Je prokázáno, že permanentní hluk nad 30 dB způsobuje riziko poškození nervového systému a psychiky, stejně jako může způsobit i zvýšení krevního tlaku, narušení spánku, pozornosti či výkonnosti. A negativní vliv má skutečně na všechny – od dětí až po seniory.

Obecní úřad v Kamenici údajně již delší dobu stížnosti občanů řeší. Vedení Strojmetalů tvrdí, že už podniklo řadu kroků ke ztišení provozu a vzduchotechniky. Neustávající hukot, jenž občany žijící v širokém pásu od centra Kamenice až k Těptínu nepříjemně obtěžuje, hlavně v noci, však svědčí o tom, že někde je chyba. A měla by se co nejrychleji napravit!

Zdeněk Novák

Automobily v zámeckém parku – neuvěřitelná realita v přímém rozporu se zákonem!

V zámeckém parku má být parková zeleň. Zní vám to jasně a logicky? Mně ano. Obec v zámeckém parku vždy parkovou zeleň chtěla a anglický park vypadal dobře, než ho Strojmetal vykácel. Co se změnilo, že obec připouští úvahu, zda vůbec má parková zeleň v zámeckém parku být?

Místo zeleně je tam teď černá stavba. Parkoviště. Automobily dělají stafáž kulturní památce, projíždějí částí Ringhofferovy aleje. Naprosto neuvěřitelné. Geograficky jsme považováni za srdce Evropy, ale skutečnost evokuje polohu mnohem více na východ.

Na tom, že parkoviště a automobily do zámeckého parku nepatří, by neměl být problém se shodnout. Bylo by dobré si společně odpovědět na otázku: Komu a k čemu má parkoviště sloužit? Má sloužit obyvatelům Kamenice a návštěvníkům plánovaného sportovního areálu? Na obálce Zpravodaje z června 2020 (viz web obce) v levém horním rohu je vidět, že v projektu sportovního areálu jsou parkovací místa řešena v dostatečném množství i kvalitě a zároveň je zachována alej od hrobky až do zámeckého parku. S parkovištěm v zámeckém parku se v návrhu nepočítá, není potřeba. Návrh zadávala a prezentuje obec. Má parkoviště sloužit Strojmetalů? Parkoviště v areálu Strojmetalů jsou dlouhodobě poloprázdná. Není divu. V průmyslovém areálu je přibližně 300 legálních parkovacích míst. Nelegální parkovací místa na černé stavbě parkoviště v zámeckém parku v tom nejsou započítána. Je s podivem, že jsou užívána, jako by parkoviště v zámeckém parku bylo řádně povoleno a zkolaudováno. Zákony pro Strojmetal neplatí? Stávající parkovací kapacity v průmyslovém areálu jsou dostatečné. Proč tedy bývalo běžné, že auta zaměstnanců parkovala okolo hřiště a také dnes využívají parkovací místa u hřiště? Obec by to neměla tolerovat. Pokud to nejde jinak, pak je potřeba zavést vymahatelné restrikce, ať si na sebe obecní policie, bude-li zřízena, vydělá. A Strojmetal by se měl zamyslet, jak efektivně využít stávající legální parkovací místa, jak pozitivně motivovat zaměstnance k jejich využívání, nebo k využívání skupinové dopravy.

K čemu je tedy parkoviště u zámku potřeba, když další parkovací místa nutná nejsou? Nezapomínejme, že Strojmetal se chce rozvíjet a tato tendence bude trvat i v budoucnu. Proto je třeba vnímat prostor, který by uvolnila auta neparkující uvnitř areálu, jako riziko budoucí výstavby další výrobní haly se všemi negativními dopady na životní prostředí Kamenice a její obyvatele!

Nenechme bezdůvodně zničit bezprostřední okolí zámku a unikátní propojení zámeckého parku s hrobkou rodu Ringhofferů. Nepřidávejme Kamenici nová rizika dalšího rozšíření výroby ve Strojmetalů. Životní prostředí obce je již teď přetížené a náprava současného tristního stavu bude stát hodně úsilí i peněz. Netolerujme, že se každému neměří stejným metrem, přesvědčme kamenické zastupitele, ať zamítnou legalizaci černé stavby parkoviště v zámeckém parku! Pak Strojmetal bude muset parkoviště odstranit a obnovit anglický park, který dříve vykácel, a dosázet alej mezi hrobkou a zámkem, jejíž část vykácel také.

Černých staveb je ale ve výrobním areálu více: např. opěrná zeď ve spodní části areálu, díky níž si Strojmetal mohl dovolit zastavět původní dolní vjezd do areálu výrobními halami, nebo příjezdová komunikace k výrobní hale v zámeckém parku, která zčásti leží mimo území průmyslové výroby. V souladu s platným územním plánem obce by místo ní měla být parková zeleň. Do výrobní haly by tudíž nebyl možný přístup. Strojmetal si se zákony hlavu neláme, kreativně je ohýbá, nedává státní správě úplné a pravdivé informace. To vše je bohužel realita.

Odpověď ze strany vedení obce je naprosto neadekvátní. Společenská smlouva, tedy všeobecně respektovaná dohoda na nepřekročitelnosti zákonem daných pravidel, je křehká. Pokud dovolíme její porušení, bude to příště (pro kohokoliv) zase o něco snazší a můžou se stát věci, které si nyní ani neumíme představit. Ještě nedávno bylo nemyslitelné, že by v zámeckém parku mohla stát výrobní hala a parkoviště, že auta by mohla parkovat u zámku a jezdit památnou alejí, že by z velké části zámeckého parku mohla zmizet zeleň. V jednu chvíli to ale vypadalo, že bude odstraněna načerno postavená hala v dolní části výrobního areálu. Nestalo se. Stojí tam dodnes, dodatečně zkolaudována pro skladování, ale nyní je tam jedna z nejhlučnějších částí výroby. Kde to skončí příště, když to dnes (opět) necháme být?

Strojmetal si s plným vědomím koupil kulturní památku – zámek obklopený zámeckým parkem. Kulturní památky včetně jejich bezprostředního okolí jsou dědictvím nás všech, ať je jejich vlastníkem kdokoliv!

Petr Nový

Rok 2018 (tento stav ve skutečnosti roku 2018 neodpovídá – na místě skeletu zahájena stavba průmyslové haly již minimálně o rok dříve)

*Rok 2021
Úbytek zeleně v zámeckém parku. Zdroj: mapy.cz*

Od kdy bojuje starosta proti hluku? A jak?

V květnovém Zpravodaji z Kamenice jsem si se zájmem přečetl dlouhý článek, ve kterém starosta slibuje, že zvýšení hluku nedopustí. Z několika důvodů myslím, že mu dodržení tohoto slibu můžeme i věřit.

Zprv, nepříjemně vysoká hladina hluku ze Strojmetalů už dosažena byla, a to právě během těch let, kdy je Pavel Čermák starostou (vykácení lesa kvůli kůrovci není tou hlavní příčinou), takže další skokové zvýšení není moc pravděpodobné.

Zadruhé, noví vlastníci Strojmetalů projeví vůči občanům Kamenice více ochoty naslouchat než ten předchozí a začali podnikat opatření s cílem hluk omezit.

Jak jsem pozoroval vývoj ohledně hluku, nedomnívám se, že by za změnou přístupu Strojmetalů ke Kamenici byla aktivita starosty nebo rady obce. Stalo se tak spíše na základě veřejného projednání návrhu změny č. 6 ÚP 20. května 2019, kde starosta a pořizovatel změny ÚP předložili veřejnosti návrh této změny ÚP, která se týká okolí areálu Strojmetalů, avšak bez jakýchkoli podmínek ze strany obce, zřejmě jako součást vstřícného přístupu, který vedení obce již dříve deklarovalo. Tohoto veřejného projednání se účastnil zástupce nového vlastníka a mnoho občanů, kteří jasně dali najevo, co jim vadí. Poté se konečně začal přístup Strojmetalů měnit a v září roku 2019 dokonce vznikl návrh protihlukových opatření.

Nevybavuji si, že by obec do té doby iniciovala měření hluku nebo další aktivity. Teprve 29. 5. 2019, tedy po veřejném projednání, proběhlo orientační dvouhodinové (!) měření hluku na objednávku obce, jehož výstupem je stručná dvoustránková zpráva. Nicméně občané, kterým hluk vadí, u obce výraznějšího zastání nenalezli a skutečně systémové měření neomezené na jediný den, které proběhlo na objednávku spolku Kamenicko v létě 2019 (zpráva o 36 stranách), si museli hradit ze svého.

Ale pokud starosta pochopil, v čem je v obci problém, a stoupl si do čela boje proti hluku, je to skvělá zpráva a je třeba mu popřát hodně sil do náročných jednání a doufat, že si jednání nebude plést s podlézavostí. Jen si kladu otázku, co se stalo, proč ta změna v přístupu teď? Možná stačilo více naslouchat jiným dříve. Hluková zátěž by možná nebyla na dnešní úrovni a ani by na území obce nestály černé stavby. Kladu si otázku,

jak obec monitorovala rozvoj výroby ve Strojmetalů a její dopad na obec a soulad s podmínkami vymezenými územním plánem.

Na tyto a další otázky bohužel neznám odpověď. Ale přivádějí mne ještě k jednomu tématu, a to je komunikace. Komunikace s občany a komunikace se zastupiteli. Na posledním květnovém zastupitelstvu, kde se shodou okolností projednával jiný návrh změny územního plánu, jsem byl svědkem jevu, který je pro dnešní dobu bohužel dost typický.

Velmi nekvalitní vedení schůze, kvůli kterému několikrát nebylo jasné, jak a o čem se má vlastně jednat a jaký je návrh usnesení, a další faktory vedly k tomu, že se opoziční zastupitelé na řadu věcí slušnou formou dotazovali. Za to je starosta napadl, že blokují schůzi a projednávání materiálů.

Někdo dokonce označil opoziční zastupitele za „blokaře“. Asi to nemyslel pozitivně, ale vzato do důsledku, tak blokař je pozice ve volejbalu, která potřebuje dobrou předvídavost a postřeh. Při pohledu na práci opozičních zastupitelů vnímám několik věcí:

- Jsou aktivní při studiu a projednávání materiálů předkládaných vedením obce a dokázali odchytnout řadu věcí, které předkladatelům unikly a které by mohly mít za následek škodu. Tím výborně plní funkci opozice a její kontrolní roli, chrání legálnost procesu, což je důležité pro všechny občany a při projednávání územního plánu i pro vlastníky nemovitostí.
- Někteří jsou tvůrčím způsobem aktivní v životě obce – výsledky jejich spolupráce se spolkem Kamenicko mají například podobu několika vysazených stromořadí a krajinných úprav ve Štíříně nebo v úvozu mezi Kamenicí a Kostelcem u Křížků.
- Mají velkou zásluhu na tom, že ze zámku v Kamenici nebyla sejmuta památková ochrana, a tak zámek nadále stojí, ale také na tom, že se otázka hluku v Kamenici stala důležitým tématem a starosta nyní proti hluku může bojovat.

Celkově tedy můžeme být za takové blokaře v zastupitelstvu rádi a je jen ke škodě nás všech, že vedení obce s nimi nedokáže najít společnou řeč a lépe využít jejich potenciál. Nebo to možná nedokáže jen starosta? Pak je ke zvážení, zda by někdo jiný tuto roli nezvládal lépe.

Roman Dziadkiewicz

Uzavření hráze Křísovského rybníka

Od 13. května 2021 je uzavřena komunikace na hrázi Křísovského rybníka mezi Štířínem a odbočkou z Ringhoffery do Návršní ulice. Důvodem je stále se zhoršující dlouhodobě havarijní stav hráze. Ve špičkách zhoustla doprava na okolních komunikacích, čekání na křižovatce ulic Štířínská a Benešovská na Želivci se citelně prodloužilo. To vše v době, kdy se na plochách mezi Štířínem a Olešovicemi schyluje k výstavbě nových domů. Ředitel společnosti Líšno, a.s., Ing. František Kalous, s nímž jsme o situaci hovořili, říká:

„Vlastníkem hráze dle katastru nemovitostí není společnost Líšno a.s., nýbrž obec Kamenice. Pozemky na návětrné straně poškozené části hráze jsou ve vlastnictví obce a dalších vlastníků. Naše společnost vlastní pozemky vodní plochy (rybník), která

zasahuje do návodní strany hráze. Cena opravy hráze rybníka Křísov bude vycházet až z projektové dokumentace. Do té chvíle je odhad nákladů spekulace. Společnost Líšno a.s. je a bude nápomocna obci Kamenice v řešení tohoto problému, na který poukazujeme léta a který jsme mimochodem chtěli řešit již před několika roky, kdy jsme nechali na vlastní náklady vypracovat projektovou studii (viz rozhovor pro Kamenicko č. 1/2020). S obcí bylo dohodnuto, že naše společnost oznámí příslušnému úřadu havarijní stav na rybníku a v rámci oprav hráze provede opravu výpustního zařízení. Obec provede opravu a zpevnění hráze na návětrné straně, atd. Nyní nezbývá než doufat, že všechny náležitosti nutné k opravě proběhnou co nejdříve.“

Redakce

Noc kostelů 2021

Do kamenického kostela sv. Františka z Assisi se letos návštěvníci dostavili v přibližně stejném počtu jako loni. Varhaník Jakub Janšta během večera programu koncertu dvakrát zopakoval, aby se lidé uvnitř kostela mohli po skupinách vystřídat. Venku před kostelem jsme si zatím s Jakubem Šedým připomněli osobnost humanisty Přemysla Pittra, který v Kamenici působil v letech 1945–47. Vyvrcholením programu byla komentovaná prohlídka okolí kostela s Janem Pišnou. Alejí osvětlenou svíčkami jsme došli až k hrobce rodiny Ringhofferů. Výklad při světle svící měl zvláštní kouzlo. Díky všem za to, že jste pomohli vytvořit příjemný večer!

Děkujeme všem, kteří podpořili vznik tohoto čísla. Pokud se Vám náš časopis líbí, můžete nám přispět na vydání dalších čísel. Číslo účtu pro případné dary 2801133793/2010. Na žádost obratem vystavíme darovací smlouvu.